

[Søren Olesen.]

nævnte bog et afsnit om grundbeskatningen, men det var altså ikke derfra, det ærede medlem hentede sine citater.

For at konstatere, at der ikke hersker enighed mellem de to professorer angående grundværdibeskatningen, vil jeg med formandens tilladelse citere nogle få linier af grundskyldskommissionens betænkning (side 161), hvor professor Kjeld Philip udtaler:

„at selvom han ønsker at tage forbehold overfor visse af de i kapitel IV og V af denne betænkning fremførte betragtninger, kan han tiltræde tanken om at udvide grundskyldslovgivningen i Danmark. Han finder det først og fremmest ønskeligt, at der nu indføres fuld grundstigningsskyld, således at det sikres, at al fremtidig vækst i jordrenten tilfalder det offentlige, hvorved det også sikres, både at jordpriserne ikke kommer til at stige ud over det nuværende niveau, og at staten fremtidig herigennem får visse indkomster til reduktion af de øvrige skatter.“

Denne udtalelse er klar nok. Hvis professor Kjeld Philip havde skullet stå for lovgivningen i det tidsrum, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen omtaler, havde han ikke alene inddraget den fjerdedel af grundværdien, som er inddraget ved de nuværende grundskatter, men så havde han også inddraget hele den stigning, der iøvrigt er sket, og som altså drejer sig om 4 milliarder kr. Se, det er et helt andet billede, vi får gennem dette citat, end det, det ærede medlem kom til.

Lovforslaget om børnetilskud kan vi fra vor side tiltræde. Det samme gælder lovforslaget om ændringer af loven om den fælleskommunale udligningsfond. Når man inddrager de personlige skatter, som hidtil har været betalt til den fælleskommunale udligningsfond, er det nødvendigt, så længe man opretholder denne fond, at den får de beløb, som den skal udbetale til kommunerne, på anden måde. Det er jo ikke noget indtægtstab for staten, idet de skatter, som før har været indbetalt til denne fond,

for de personlige skatters vedkommende skal indbetales til staten. Det er altså kun en omregning statskassen og den fælleskommunale udligningsfond imellem. Jeg kan derfor anbefale dette lovforslag, medens jeg altså ønsker at tage visse forbehold overfor udskrivningslovforslaget. Det har efter min mening visse mangler, som man må se at få rettet i det kommende udvalg.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den ret udbredte tilslutning her i dag til de fremsatte lovforslag. Det gælder også tilslutningen til det af indenrigsministeren fremsatte lovforslag. Jeg har lovet indenrigsministeren at svare på de bemærkninger, der er fremsat i tilknytning til dette lovforslag.

Der er naturligvis lidt uenighed om, hvad det er, man giver tilslutning til, eller sagt på en anden måde: hvad man skal kalde det, man nu giver tilslutning til, om det fortjener betegnelsen skattereform, og, hvis det gør det, hvor stor reformen så egentlig er. Kan man ikke formulere det sådan, at nu har vi taget hul på problemet, nu er vi begyndt på at gennemføre en skattereform her i landet, og så må vi se, hvor langt vi når?

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at det, vi nu var ved at få gennemført, var det, der var almindelig enighed om. Hvis det skal forstås på den måde, at det, der er tilbage, skulle der ikke være så almindelig enighed om at gennemføre, tror jeg, det ærede medlem tager fejl; jeg håber i hvert fald, det ærede medlem tager fejl. Jeg kan nævne et sådant spørgsmål som forbedring af ligningen indenfor indkomstbeskatningen. Jeg har da hidtil troet, at det var et problem, som der også var ret stor enighed om at nå frem til en løsning af; jeg har da et håb om, at vi vil få løst de problemer, som vi skal forhandle om i de sidste måneder af denne samling.

Jeg skal først gøre enkelte bemærkninger til det, som er sagt om selve lovforslagene, og derefter, måske lidt kort, kommentere